

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/4 6. uri popoldne.

Štev. 121.

V Ljubljani, v torek 31. maja 1887.

Letnik XV.

Vabilo na naročbo.

„SLOVENEK“,

edini katoliško-konservativni slovenski dnevnik

velja za Ljubljano pri opravništvu ali v „Katol. Bukvarni“ prejemam:

Za celo leto predplačan	12 gl.
„ pol leta	6 „
„ četrt leta	3 „
„ jeden mesec	1 „

Za pošiljanje na dom se računi 10 kr. več na mesec.

Po pošti prejemam za vse avstrijske dežele pa velja:

Za celo leto predplačan	15 gl. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Opravništvo „Slovenca“.

Govor poslanca V. Pfeiferja

v državnem zboru dne 21. maja 1887.

Visoka zbornica! Z ozirom na resolucije, koje je sklenila visoka zbornica, proseč cesarsko vladu, da z vsemi sredstvi, ki so ji na razpolaganje, podaljša cesarjevič Rudolfovo železnico od Ljubljane skozi Novo mesto do železnice Karlovec-Reka, ali pa predloži zbornici načrt postave o zgradbi dolenske železnice, hočem danes spregovoriti, da zopet opomnim na železnično zvezo, ki bi bila zelo važna za Kranjsko deželo in celo državo. (Dobro! na desnici.)

Maloktero vprašanje se je tako zavlačevalo, tolikrat presojalo v zbornici in zunaj zbornice, kakor ravno vprašanje o podaljšanju Rudolfove železnice proti jugu in jugo-vzhodu, oziroma o zgradbi dolenske železnice. Že nad dve desetletji mislijo na-njo, pa je žalibog do sedaj izostala. Kedar je bilo vprašanje že godno in bi se imelo uresničiti, pojavili so se dogodki in težave, ki so zopet potisnili vprašanje nazaj. Jedenkrat so bili naši veliko-

dušni sosede onkraj Litave (Tako je! na desnici), ki so zabranili zvezo s hrvatskimi železnicami, potem je prišel denarni polom, pozneje okupacija Bosne in Hercegovine, zgradba arlske železnice, kakor tudi galiških, čeških in moravskih železnice, danes so pa puške repetirke in velikanske potrebščine za vojne priprave, ki zopet preté zavleči grajenje omenjene železnične črte.

S tem se bi pa zopet odložila v daljno prihodnost gorka želja Dolenske, da dobi moderno žilo prometa. Ni mi treba natančneje razlagati, kaj to pomeni za kraj, ki nima železnice.

Pred leti je bilo na Dolenskem še primerno blagostanje. Po državnih cestah je bil velik promet s pridelki kmetijstva, trgovine in izdelki obrtnije. V tovarnah je bilo marljivo in delavno življenje, na stotine pridnih družin je imelo gotov kruh. Odkar pa so se v sosednjih deželah odprle in razvile železnice, odrinile so Dolensko od velikega prometa; ceste so zapuščene in prazne, tiho je v pivovarnah v Kandiji, Soteski in Bršlinu itd., ni ga življenja v tovarnah in livarnah na Dvoru in v Gradci, na tisoče in tisoče pridnih delavcev ne najde služka. (Čujte! Čujte! na desnici.) Domači pridelki se ne morejo spraviti v denar, tudi ne izvoziti iz dežele, ker manjka železnice. (Tako je! na desnici.)

Tako polagoma sahnejo viri zaslužka, ki so poprej mnogim pridnim rokam dajali dela in kruha; za prejšnjo veselo podvzetnostjo na vseh straneh narodnega gospodarstva prišla je gospodarska onemoglost, ktere vpliv na blagostanje bitko čutijo zadeti okrajji.

Pridno in marljivo dolensko prebivalstvo, ločeno od prometa, zapuščeno in pozabljeno, ktero do sedaj ni še oslabil strup alkoholizma, biti mora grozovit in trd boj za svoj obstanek.

In ta boj, visoka zbornica, bidejo pegumno, ni jim še upalo upanje boljše bodočnosti, ni še otrpnela njihova odločnost.

Ne morem si sicer misliti od gospoda trgovinskega ministra, ki ima odprte oči in gorko srce za potrebe prebivalstva — in ko bi se vendar od-

rekla temu prebivalstvu dolenska železnica, ki je najpotrebnejši pogoj za gospodarski razvoj Dolenske, tedaj prebivalstvo gotovo propade, in to se more že naprej preračunati z matematično gotovostjo. (Prav res! na desnici.)

Prvo dejanje gospodarske žaloigre je že končano. Trgovina in obrt ste opešali, pridelki zemlje nimajo cene, uboštvo se širi, davčna moč je omagala. (Poslanec Šuklje: Izseljevanje!) Kmalo se približa Dolenska zadnjemu dejanju, oni mrtvi točki, kjer mora obstati kolo gospodarskega gibanja, ker ne more premagati te mrtve gospodarske točke brez odločnega pritiska — vendar železnica bi pomagala in namestila, kar smo zgubili.

Z velikim gospodarskim pomenom, ktere ga bi imela železnica posebno za Dolensko, zvezala bi se v veliki meri tudi korist cele države. Neobhodna potreba je namreč, da dolenska železnica zveže Karlovsko, Reško in dalmatinske železnice. Rudolfova in dalmatinska železnica, ki sedaj visite v zraku, ne bili bi osamljeni; mogli bi izhajati in donášati dobička, kar gotovo vsi želimo, da odpravimo visoki primanjkljaj pri teh dveh železnicah, ki znese vsako leto pet do šest milijonov. (Prav res! na desnici.) (Konec prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 31. maja.

Notranje dežele.

Državni zbor je končal budgetno debato 26. t. m. Trajala je ravno jeden mesec. Vpisanih je bilo okoli 600 govornikov, govorilo jih je 324. Največ govorov je bilo o budgetu naučnega ministra namreč 65; pri financah 56, pri trgovini 42, pri ministerstvu notranjih zadev 41, pri poljedelskem ministerstvu 32, pri pravosodju 27, pri točki „ministrski svet“ 18, pri ministerstvu deželne brambe 8. Največkrat, namreč desetkrat, je govoril poslanec Türk. Desnica more biti zadovoljna z moralnim vspehom pri budgetni debati. Vlada je odločneje pojasnila svoje stališče in se ožje zvezala z desnico.

LISTEK.

Najbolj smešen dan v g. nadlogarjevem življenji.

Je že precej prileten, pa še vedno dobre volje naš nadlogar gospod F. Oskrbuje grajščino in eno pristavo bogatega kneza W. Čudovitih dogodb in prijetnih smešnic ti vé pripovedovati obilno. Pravijo sicer, da kdor veliko govori, tudi veliko laže, pa mislim, da ta pregovor ne zadene vselej, vsaj popolnoma ne naše starine. Govori sicer rad, pa le v poštenem krogu in le takrat, če vé, da bo na vzročim všeč, ali ako je naravnost vprašan.

Nekega dne sedel je v bolj omikani družbi. V prijateljskem razgovoru prišli so na divjačino. „Povejte nam, g. nadlogar, ktero žival je najtežje vstreliti?“, oglasi se nek gospod.

„Gospodje! za nas lovce, ki nas že služba kliče skoraj sleherni dan v gozd s puško na rami, ni težavno dobiti to ali ono zverjad. Mi vemo za prehode in križempota, kjer zver prehaja, poznamo goščave in skrivališča in znane so nam votline in brlogi,

kamor se zateka žival. Imeti moramo še zraven tega dobro izvežbane lovske pse in čakati včasih po več ur na enem kraju, če imamo kakega tatu na sumu, da bo to noč ali ta dan prišel v gozd drva krast, ali poiskati si kako srno. Za nelovce, ali če raji hočete za tako imenovane nedeljske lovce, je pa lisica najbolj zvita, to oni najtežji dobé. Če Vam drago, povem Vam dogodbo, kot dokaz za mojo trditve. Bil sem sam vpričo, zatrdim Vam tudi, da tisti dan sem se najbolj smijal v celem svojem življenji.“

„Vsi smo radovedno čakali, kaj nam bo povedal.“

„Je že precej od tega časa minulo, da sem služil za logarja na Nemško-Češkem. Dobre tri ure od mesta sem stanoval. Lepa dežela Vam je, jaz sem živel še v posebno prijetnem kraju. Veliko polja je imel naš baron G. in lepo zaraščene gozde. Hiša, v kteri sem bival, bila je zelo prostorna, kar je bilo tudi potreba zavoljo obilne družine; živeli smo ravno med gozdom in poljem. — Lepe dneve sem tam imel; še danes bi bil lahko ondi, pa naš gospod baron zabredil je v dolgove in prodal v tej stiski svoje posestva. Novi lastnik postavil je za

glavnega oskrbnika nekega sitneža. Imel je ta novi naš vodja precej ubogih sorodnikov, ki so vedno moledevali pri njem in ga prosili kake pomoči. Nad mano je renčal pri vsaki malenkosti. Na zadnje sem spoznal, zakaj se tako repenči.

Rad bi bil moja logarsko službo naklonil enemu svojih nečakov. Jaz sem mu bil na poti, zato se je tako drl nad menoj. Mir je bil pa že od nekaj meni nad vse drugo. Poprašal sem pri knezu W., ako bi se dobila na njegovih obširnih prostorih kaka za-me primerna služba. Svitli knez me je pa dobro poznal.

Hodil je prej k nam na velike love. Prijazni gospod se mi je bil začetkoma tako prikupil, da sem, če le mogoče, njemu odkazal najboljši prostor pri lovu. Primerilo se je večkrat, da je na enem samem čakališči po pet srn dobil. — Kmalu dobim odgovor, naj le pridem kakor hitro morem tū sem. Opravila imam precej zadosti in prvo izpraznjeno nadlogarsko mesto dobim jaz. In res nisem skoraj celega leta čakal, ko dobim nadlogarsko službo, ktero še sedaj opravljam. Ni sicer tū tako prijeten kraj kakor na Češkem, a priljubil se mi je tako, da tukaj počakam svoje smrti.

Levica je slabejša, ker se je še bolj razkrojila. Stvarno in osebno nasprotje med desnico in levico je večje, kakor prejšnja leta. Finančno stanje države je boljše, kakor l. 1878. Sploh pa smo na starem mestu, le da državni voz ne hiti dalje v prepad. — Poslanci so se razšli na počitnice.

Gospodska zbornica je imela v soboto sejo. Na dnevnem redu so bili: budgetni provizorij, predloga o vravnavi reke Narente in dodatni kredit za državne železnice. Pri drugi točki je nasvetoval Dumba, naj bi bilo pristanišče v Splitu središče dalmatinsko-bosniškega prometa. Danes ima gospodska zbornica zopet sejo.

Odbor „Sokola“ v **Pragi** je predložil c. kr. policijski oblasti program slovesnega vsprejema „Sokolov“ iz Amerike. Policijsko ravnanje ga je potrdilo. Danes nastopijo amerikanski „Sokoli“ daljno pot. Posebna deputacija iz Prage pozdravi goste 9. ali 10. junija v Bretnu. V Prago pridejo okoli 12. junija. Na kolodvoru jih vsprejme češki „Sokoli“.

„Politik“ poroča, da gre v pokoj poslanec **Lienbacher** kot dvorni svetnik najvišjega sodišča.

Bivši **hrvatski** ban grof Ladislav Pejačević je izstopil iz kluba vladine stranke, ker se ni strinjal z drugimi člani regnikolarne deputacije. Madjari v dejanji ne izpolnjujejo postave, in to ga je prisililo, da je izstopil iz kluba, ker ni hotel dalje podpirati politike, ki je Hrvatoma na škodo. Podpiral bo še vlado pri vseh vprašanjih, ki so na korist deželi in državi. — V imenu središčne stranke hrvatskega sabora je izdal grof Drašković volilni proglas. Posebno poudarja nasprotje med središčem in vladno stranko, ker je ta preveč popustljiva glede hrvatskega kot uradnega jezika v tro-jedini kraljevini.

Madjarski dijaki v **Budimpešti** razsajajo, ker minister za deželno brambo ni ustregel njihovim željam, da se pri armadi vpelje izključljivo le madjarski jezik.

Vnanje države.

Dunajski listi poročajo, da pride **črnogorski** knez na Dunaj, da se pri zdravniških posvetuje o svojem zdravju. Kakor mu zdravniki svetujejo, ostal bo ali v Badnu pri Dunaji, ali pa pojde v kake druge toplece.

Rodoljubne zveze v **Bolgariji** napravljajo vladi mnogo skrbi. Zato so regenti osnovali mnogo „turških zvez“. Turki v Ruščuku, Varni, Silistri, Razgradu in Osman-Bazaru dobili so od vlade orožja, da stražijo severno mejo ob Donavi. Vojaški poveljnik v Sofiji, major Popov, odpotoval je skozi Belgrad na Dunaj. Iz Sofije se poroča, da je več kmetov zbežalo v gorovje. V petek so se regenti vrnili v Sofijo. Akoravno je deževalo, prišli so ministri, višji častniki in mnogo naroda regentom naproti. Zastopniki vnanjih držav razobesili so svoje zastave. — Tako vladno poročilo. — V Tatar-Bazardžiku bili so pred nekimi dnevi resni prepiri med prebivalci in vojaki. Ako se vlada potegne za to ali ono stranko, dala bo povod večjim nemirom. — Bolgari upajo, da se bo njihovo vprašanje kmalo rešilo. Turčija je sklenila z Anglijo pogodbo glede Egipta in sedaj se bo resneje pečala z Bolgarijo, kakor upajo Bolgari. Uradni list „Plovdiv“ piše o tem: Mi sicer ne vemo, kaj bo nasvetovala Turčija, vendar upamo, da se bo prej dogovorila z našo vlado. Avstrijski in nemški cesar se zopet snideta letos, in odločila se bota za nas in proti Rusiji. — Vlada bolgarska še vedno sovraži Rusijo in pričakuje pomoči od zapadne Evrope. Naj se rešuje bolgarsko vprašanje danes ali jutri, odločilno besedo ima le Rusija. Ravno ker Rusija molči o Bolgariji, zastalo je bolgarsko vprašanje. — Bolgarom bo posodila „Länderbank-a“ 20 milijonov frankov. Dogovori o posojilu še niso končani. V resnici pa stojé za „Länderbanko“ nemški bankirji: Bleichröder in tovariši. Tudi v Srbiji podpirajo z denarjem sedanje ministerstvo. Ako regenti dobé posojilo, vzdržali se bodo še nekaj časa. Znano pa je, da Rusija

ne pripozna sedanjega bolgarskega sobranja, ki bi moralo potrditi posojilo. Če toraj danes ali jutri odstopi bolgarska vlada ali svet iznenadi nov prevrat v Bolgariji, kdo naj bankirjem povrne denar? Nemški bankirji pa so zasledili bolgarsko postavo, ktero je sobranje potrdilo še pod knezom Aleksandrom. Po tej postavi sme vlada dobiti posojilo za zgradbe železnic. In tako bodo Bolgari dobili nekaj milijonov za visoke obresti; zastaviti bodo morali železnice in druge monopole. Dobiček bodo vlekli nemški bankirji, dežela pa bo plačevala krvave davke, kakor se godi v Srbiji. Tako pridejo počasi vse balkanske države pod pokroviteljstvo nemških mogotcev.

Rusko vojno ministerstvo je naročilo nove vojne ladije v ladijodelnicah pri Jekaterinoslavu. Vojne ladije so namenjene za Sebastopolj in Nikolajev. — „Novoje Vremja“ piše, da ne zadostuje, ako se vpelje ruščina v šolah, kjer je bila še sedaj nemščina podučni jezik. Vsa nemška vseučilišča preustrojiti se morajo v ruska, da se popolnoma zatré protiruski duh v pokrajinah ob baltiskem morju. — Ruska vlada je izdala 26. (14.) marca postavo proti tujcem, kakor smo že poročali. „Novosti“ pišejo, da ta postava ni tako stroga, kakor nemška. Postava je bila potrebna, ker se je vedno mnogo Nemcev naseljevalo v zapadnih ruskih deželah.

Več dni že traja v **Franciji** ministerska kriza. Freycinet je dvakrat odklonil sestavo kabineta. Grévy je ponudil ministerstvo tudi senatorju Devés-u. Ker je pa ta odločno odbil ministersko čast in službo, ponudil je Grévy sestavo kabineta Rouvieru, predsedniku budgetne komisije. Rouvier je prevzel sestavo kabineta in hoče poklicati v ministerstvo večinoma oportuniste. Boulanger ni imenovan med kandidati. Rouvier bi prevzel predsedstvo in finance. Flourensa hoče pregovoriti, da ostane še minister vnanjih zadev. Ako se odpove, prevzame Kazimir Périer vnanje zadeve, Fallières notranje zadeve. Spuller nauk, Cochéry pošto in brzojav, vojno ministerstvo Saussier ali Thomassin. Rouvier je ponudil portfelja tudi Jullienu in Bizarelli-ju, da si pridobi tudi radikalno levico. Konečno se vendar Rouvieru posreči sestaviti kabinet. Baron Mackau, voditelj orleanistov, je obljubil Rouvieru, da ga bo podpiralo 100 članov desnice, ako ne bo Boulanger v ministerstvu. Vprašanje pa je, bo li Rouvier ostal dolgo na krmilu, ker radikalna in skrajna levica ne bote podpirali ministerstva brez Boulangerja. — Kakor že znano, pogorela je v sredo večer komična opera v Parizu. Izpod razvalin so izkopali že mnogo mrtvih. Ker še vsega pogorišča niso preiskali, gotovo bodo našli še več mrličev. Do sobote so našli 68 mrtvih, med temi so jih 44 spoznali. Med mrtvimi sta tudi Dunajski bankir Dessauer in njegova soproga. Našli so pri njem 1000 frankov v zlatu in za 5000 vrednostnih papirjev.

Belgijski vojni minister je sklical rezervi leta 1883 in 1884, ker aktivna armada ne zadostuje, da pomiri delavce. Blizo Charleroi sprijeli so se delavci in vojaki. V Seraingu so delavci mirnejši. V Bruslju so prijeli dva francoska socialista, ki sta nameravala v Monsu in Bruslju z dinamitom razstreliti neka poslopja in širiti strah med prebivalci. V Litihu so delo popustile vse delavke. V Gentu je bil 26. t. m. zbor delavcev. Sklenili so, da ustavijo delo. Odbor vseh delavcev je poslal vladi prošnjo, naj razpusti zbornice in vpelje splošno volilno pravico. Vlada se mora v kratkem odločiti. Delavci hočejo počakati, kaj jim vlada odgovori. — V vladnih krogih širi se mnenje, da delavci dobivajo denar iz vnanjih držav, posebno iz Francije. Belgijska državna policija je izdala ostre naredbe proti tujcem. Tudi v severni Franciji pričenjajo se delavski nemiri.

Nova pogodba med **Anglijo** in **Turčijo** glede Egipta določuje, da ostanejo veljavne vse prejšnje pogodbe, ki niso omenjene v sedanji. Drugi član pogodbe določi meje Egipta. Neutrlnost sushkega prekopa pripoznate obe državi. Čez tri leta

izprazni angleška armada Egipt, ako bodo razmere v Egiptu povoljne. Daljni dve leti nadzorujejo Angleži vojaške naprave in armado v Egiptu. Khedive more potem angleške častnike pridržati ali odpustiti. Če nastanejo novi nemiri, zasede Egipt turška ali angleška armada. Egipt plačuje Turčiji v prihodnje 682.000 funtov sterl. na leto, v našem denarju 6.820.000 gld. Turčija je zastavila Angležem davke v Egiptu za pet milijonov funtov sterlingov. Sultan ima zopet denar in je zadovoljen. Vprašanje pa je, kaj poreko druge države, posebno Francija in Rusija?

V mnogih listih čitamo, da so prišli na sled zaroti proti **turškemu** sultanu. Zaprli so mnogo dvornikov, maršalov in tajnikov. Zarotniki so neki nameravali posaditi na prestol prejšnjega sultana Murada, ki je zaprt v palači Čeragan ob Bosporu. V zaroto so bili zapleteni najvišji krogi. Med njimi je tudi bivši Muradov bankir Armenec Kečeoglu. Ta je zbežal v Varno.

Turška vlada namerava na **Kreti** proglasiti obsedno stanje, ako narodni poslanci ne popusté svojih zahtev. Nekteri zastopniki vnanjih držav in grška vlada svetovali so Turčiji, naj tega ne stori, ker bi se ponovili še resnejši nemiri.

Vstaja v **Afganistanu** se vedno širi. Emir je prestrogo iztirjeval davke, vsled tega so nastali nemiri. Vstaški rodovi so zbrali okoli 4000 mož in hočejo napasti Kandahar. Emirova vojska šteje 2000 pešcev, 600 konjikov, 20 topov in mnogo iregularne armade. Vendar so jih vstasi že nekekrat otepli.

Izvirni dopisi.

Iz Litije, 28. maja. V nedeljo — šesto po veliki noči — oglasile so se v naši cerkvi nove orglje prvokrat — po spretni roki — pri službi Božji. Blagoslovil jih je slovesno preč. g. dekan Jak. Rus v družbi 5 duhovnov ter imel potem primeren govor, ki je slehernemu ogrel srce.

Pisatelj teh vrstic se pač ne drzne kritikovati orgelj, a mesto njega naj govori mož, ktere ga po pravici imenujemo strokovnjaka, blag. gosp. Anton Foerster, mnogozasluženi vodja glasbe v stolnici, kateri nas je na povabilo ta dan počastil, orglje natančno preskusil ter na prošnjo poslal sledeče poročilo: „Brata Zupana v Kamni gorici pri Kropi postavila sta v Litijski cerkvi nove orglje — od leta 1880. 17. delo. Orglje imajo v manualu 8 registrov: Principal 8', Gambo 8', Harmonično flavto 8', Krit (Gedeckt) 8', Dolce 4' in Miksturo trojno; v pedalu dva registra: Subbas 16' in Oktavbas 8'; razun tega oktavni in pedalni sklep ter 3 zbiralnike za fortissimo, mezzoforte in piano. Piščal obsegajo cele orglje 588 in sicer: 390 iz cina, 46 iz pocinjenega cinka in 152 iz lesa.

Polne orglje se glasé po omenjeni, ugodno zastavljeni dispoziciji, krepko in veličastno; posamezni registri so izvrstno intonirani, slehern odgovarja svojemu naslovu; posebne milobe so nežni registri, dolce n. pr., kakor nebeški glasovi.

Igrá se na manualu in pedalu z lahkoto, kakor na harmoniumu, celó „staccato“ se hipoma zasliši, kakor na klavirji in to vse brez ropotanja, ktero pri orgljah navadno moti. Mehanika je namreč v teh orgljah tako vrejena, da moramo na to čisto novo naredbo po vzoru Walkerjevih konstrukcij opozoriti, Komunikacija med igralnikom in sapnikom (na stožke) je od prejšnjih del te firme popolnoma različna; trikotniki so vsi medni in na koncih lično z usnjem obloženi, da privezki trakture pri igranju ne ropotajo.

K temu se more vsak trikotnik posebej ven vzeti, med tem, ko se je morala pri drugih orgljah cela letvica ali spojka trikotnikov pri popravi enega samega izdvigniti. Valčki so iz polakovanih lahkih kovovih cevi narejeni; iglice se jim na koncih vrté v stebrih s suknom obloženih; valčki imajo potezne ročice upravljene na vijake in so tudi ob koncih z usnjem obloženi, da zabranijo najmanjši ropot. Tudi vodila stožcev so vspešno predručena in sploh je vse od piščali do meha iz najboljšega materiala in tako praktično vrejeno in razpostavljeno, da se pride lahko k vsaki reči posebej, kadar je treba. — Cena celega tega dela je 1300 gld., gotovo jako nizka, rekel bi neverjetna, ako se te nove orglje primerjajo z drugimi glasbenimi instrumenti iste cene!

Zataj prav rad javno pričam, da se pri vsakem novem delu domače tvrdke „Brata Zupana“, vidi in sliši nov napredek v vseh oddelkih orgljarske stavbe, s čemur ne rečem, da so prejšnja dela te tvrdke za toliko slabejša; a z napredkom ne bomo v nobeni umetnosti nikdar pri koncu, in kdor bi se

Pa, gospodje, predaleč sem zašel! Hočete vedeti, kako prekanjena da je lesica? Le poslušajte!

„Ko sem bil še v prejšnji službi, dohajal je k nam v jeseni redno vsak teden vsaj po enkrat bogat trgovec iz bližnjega mesta na lov. Neizrečeno rad je streljal na zajce, kljunače, jerebice, gosi itd., sploh na kar je mogel. Seznanil se je bil z našim baronom — najbrž v denarnih zadevah — in ta mu je dovolil loviti na svojem posestvu, kedar se mu je zljubilo. V gozd ga ni bilo z lepa spraviti, in ker je bilo posebno v jesenskem času divjačine na polji obilno, držal se je gospod trgovec te ravnine.

Bil je pa gospod trgovec neizrečeno debel. V celem mestu mu ga ni bilo para, kar se tiče teže njegovega života. Rekel bo kdo, da tacemu debeluhu se pač ne bo ljubilo trapati peš po več ur skupaj, pa gospodje, kedar se kakega človeka strast polasti, ga tudi z lepa ne spusti. Tudi zdravniki so mu bili lov nasvetovali, češ, s tem bo spremenil zrak, in se tudi malo več gibal. — Ne mislite pa, da je imel ta gospod za lov kaj talenta. Streljal je neizrečeno slabo. Če se je kako zrno iz njegove dragocene puške zgubilo med perje kake gosi, to je bilo vse, manjšega tiča ali urno tekočega zajca

tako ni nikoli zadel. Pa gospod trgovec imel je neko drugo lastnost, ta ga je posebno mojim lovecem priljubila. Gospod je bil zelo zelo bogat, menda kakor tisti v sv. pismu, ki je rekel: Duša! Vsega imaš zadosti, jej, pij in bodi dobre volje!

Imel je vedno spretnega lovca zraven sebe, največkrat mojega najboljšega strelca, hlapca Janeza. Je bila kaka žival spodena, vstrelila sta navadno oba skupaj. Žival je padla. Pa preden je bogati trgovec spoznal, da je zadeto, se je že hlapec hudoval zdaj nad slabo puško, zdaj nad smodnikom, ki je tako spriden, da mu cev na stran zavije in tako nič ne zadene. Trgovcu je bilo to zelo všeč, saj tako je veljal za pravega strelca, če je tudi v resnici le Janez zadel. Vselej je stisnil hlapcu kaj okroglega v roke. Ubita žival je bila gotovo trikrat preplačana, ker tu moram častno omeniti gospoda trgovca, da umazan ni bil, njegovi „bakšiš-i“ so bili pogosti in precej obilni.

Nekega dne pripelje se zopet k nam. Prav nič ga pa nismo ta dan pričakovali. Nobenega hlapca ni bilo pri domu, dve uri daleč v gozdu so sekali in napravljali drva. Tudi najboljši strelec Janez bil je z njimi.

(Dalje prih.)

bahal, da mu ni več treba napredovati, šel bi gotovo rakovo pot.

To izjavo, po natančni preskušnji novih orgelj Litjskih napisano, tukaj z lastno roko podpisujem. V Ljubljani, 24. maja 1887.

A. F. m/p.

Dostavljam, da je dne 26. maja prišel orglje preskušat še drugi strokovnjak, prečast. g. o. Angelik Hribar. Kar iznenaden nad lepim in dobrim delom, natančno zadetim značajem posameznih spremenov ter sploh velikanskim napredkom firme „Brata Zupan“ — kakoršnega si pač ni mogel misliti, ko je le nekje eno prvih Zupanovih del videl — je kot pravičen, nepristransk presojevalec pridružil se nam, ki ljubeznjivima umetnikoma iz dna srca zakličemo: Častitamo na lepo prihodnost! — Pri dobrih orgljah imamo pa tudi dobre, da, izvrstne pevske moči, ki blage volje — brezplačno — delajo — za čast božjo. Slava jim! Bog jim povrni!

Iz Trsta, 29. maja. Ko se je pred petimi leti obhajal spomin na petstoletnico združenja Trsta z Avstrijo, sprožili so nekteri patrijotje misel, da naj bi se na kakem javnem trgu postavil spomenik, kateri naj bi poznim rodovom oznanoval omenjeno slovesnost. Človek bi bil skoraj mislil, da je cela stvar zastopala, toda današnja „Adria“ naznanja nam imena gospodov in društev, ktere so darovale več svote za gori omenjeni spomenik. Komiteju došlo je več načrtov, a večina glasov odobrila je načrt slavnega Hrvata, kiparja J. Rendića. Spomenik „prostovoljnega združenja Trsta s slavno hišo Habsburško“ stal bode na trgu pred kolodvorom južne železnice. Vsaj pa je tudi umestno, da se postavi ta spomenik, kajti ravno hiša Habsburška povzdignila je Trst do one veljave, ktero ima dandanes. Naj bi pa tudi nekteri gospodje Italijani ne pozabili, da je Trst dvignila hiša Habsburška in pa Avstrija sploh!

Tacega majnika mislim, da je pač malo kdo dočakal tu v Trstu, kakor je letošnji. Dne 22. in 23. je pač marsikdo zopet posegel po svoji zimski suknji, kojo je bil morebiti že spravil na dno omare. Tužno in deževno vreme imamo dan na dan. Človek bi skoraj obupal, da postane zopet lepo. Letošnja zima traja že več nego šest mesecev.

Zadnji govor gosp. poslanca Nabrgoja provzročil je v taboru naših Italijanov prav glasno nejevoljo. Gosp. Nabrgoj je gotovo storil le svojo dolžnost, ako se je potegnil za uboge okoličane Tržaške. Vlada bi storila gotovo veliko uslugo in dobroto našim okoličanom, ako bi jim dala priliko, da bi se na kaki slovenski kmetijski šoli izobražili v vrtnarstvu, vinogradništvu. Posebno zaduje je po krasni naši okolici popolnoma zanemarjeno. Koliko bi si naš okoličan mogel pomagati z umnim sadjarstvom! Res je sicer, da okolica ne bi mogla zadovoljiti v tem oziru velikanski porabi mesta Trsta. Vendar pa bi si z umnim sadjarstvom in umetnim vrtnarstvom zamogel okoličan mnogo pomagati.

Sploh pa je zadnji čas, da slavna vlada pride na pomoč ubogemu okoličanu, za kojega slavni magistrat Tržaški jako malo in še to le prisiljeno skrbi.

Toda okoličani! treba je, da se tudi vi malo zdramite. Pustite vse domače malenkostne prepire in združenimi močmi prosite in zahtevajte, kar vam gré po natori in zakonu. Snujte si gospodarska in posojilna društva, in delujte povsodi in zmirom združeni kot jeden mož! Ne pustite, da vas iz kraljestva „privandranj“ Italijani izpodrivajo z dela in iz služb. Štedljivo ravnajte s svojim imetkom, kajti le s pridnim delom, umnim gospodarstvom in varčnostjo ohranili si bote hiše in posestva vaših očetov. Pokažite se prave Slovence tudi s tem, da slovenski vzgajujete vašo deco, vedoči, da z zavestjo ohranite narodno in versko-nravno življenje svojim otrokom.

Z Goriškega, meseca maja. Prvo polovico tega meseca ponesrečil se je v Solkanu neki mladenič. Pravijo, da je pil preveč tistega nesrečnega žganja, zaradi kterega napravljate po Kranjskem družbe treznosti, kar bi utegnulo tudi pri nas v Primorju marsikje potrebno biti. Slišali so ga prepevati doli in gori po vasi še ob 10. uri zvečer. Potem je šel h koncu vasi na severni strani, kjer se je vlegel na nek zid, pod katerim so ga našli drugi dan tako mrtvega, kakor je padel, akoravno je zid komaj ali še ne poldrugi sežen visok; zadel se je brčkone v sence. Poleg te nesreče imam še drugo žrtvo žganja zabilježiti iz preteklega meseca aprila. Neki J. U. iz O. v Goriški okolici, je pil žganje v Šempasu v dveh žganjarijah, potem je zašel v mejo „Bačnik“

pri Visokem, kjer so ga našli mrtvega. Glejte in čujte, kaj dela žganje! Poslednji je bil oče-vdovec več že bolj odraslih otrok, katerim je lansko leto umrla mati! Tudi po Goriškem se razširja ta kuga, zlasti po nekterih gorskih krajih in še celó po vinskih krajih se ne manjka žganjarskih bratcev! Ta kuga uničuje družine in občine!

Mnogo se je govorilo o brošuri g. dr. Rojca, ktero je razposlal o Veliki noči svojim volilcem in drugim svojim znancem; knjižica obsega 30 strani v osmerki in je tiskana v Postojni pri g. Šeberju. Na mene in na mnogo drugih, ki poznajo od bližje bolniške razmere pri usmiljenih bratih v Gorici, je napravila brošurica zelo neugoden vtis, ker je pisana z učenjaškim cepidlaštvom in nekakošno nedosegljivo strastno vnemo zoper po resničnih zaslugah odlikovanega P. priorja J. Sóbela.* Nisem se namenil podajati o tem obširne kritike, ker nekteri izreki obsojajo se že sami po sebi, n. pr. „da se ne odde-ljujejo prostori po potrebah bolnikov, ampak po načelih ubožstva, bogastva in samovolje; da je najslabše za blazne in najboljše za usmiljene brate same!...“ itd. Poleg tega napada humanost (človekoljubnost) usmiljenih bratov, ter jim očita, da imajo preveliko in prelepo jedilno sobo, nepotrebno za tako malo številce (10) usmiljenih bratov, ktera bi v teh prostornih stiskah vstrezala vsaj 8 bolnikom. Trdi dalje, je prava past za neredovnike, ki jo obiskujejo, v nečast in škodo deželi in humaniteti itd. (str. 12.) Nad vse pa mi je zoperno očitjanje h koncu knjižice (str. 29.), ki se glasi:

„V moralnem oziru pa bi ne hotel za zdaj visoki vladi stvari pojasnovati, ker se nadjam, da osebe, ktere bi utegnil zadeti, krenejo jo še do časa na pravo pot na korist humaniteti in deželni ekonomiji.“ To pač ni treba obešati na veliki zvon; kajti, če je res kaj resnice na tem, nad čemur pa jaz zelo dvomim, so druge oblasti za to kompetentne, ktere imajo moč in oblast vse nedostatnosti in neprilichnosti v katerem koli oziru odstraniti, pri kterih naj bi se pritožil z dokazi v roki g. poslanec dr. A. R. — Sicer je na interpelacijo ali pritožbo odgovorilo že namestništvo v Trstu 13. marca 1887, in je ta zadeva za zdaj kolikor toliko rešena in pritožbe interpelanta zavrnjene kot pretirane ali neresnične, „ktere si prihranjuje namestništvo za slučaj, ako bi se utegnile ponavljati, da jih bode zavrnilo v bližnji sesiji deželnega zbora po vseh posameznih točkah itd.“ — Sicer je res vsled množine (bolnikov) in blaznih nastala potreba, napraviti posebno deželno norišnico, kateri potrebi se pa misli začasno vstreči s tem, da se bodo tudi blazne in okužene ženske odsihmal zdravile v sirotišnici usmiljenih sester „na novi cesti“. V ta namen se ima dozidati k že obstoječi veliki hiši še poseben stavben oddelek na prostoru, kjer je bila do sedaj kmečka (Pušičeva) hiša.

Vse to besedičenje, ki se nahaja v brošuri, se mi je dozdevalo, kakor „nevihta v skledi vode!“ Več o tem govoriti, se meni ne dozdeva potrebno, meni, ki sem nekdanj dalje časa v bolnišnici bolan ležal, pa se ravno po ljudomili potrebi usmiljenih bratov srečno ozdravil, in tudi še precej dobro tedajne in sedanje razmere poznam. Napredek v vseh zadevah od dvajset let sem, je v vsem velik, h kteremu napredku je med prejšnjimi še prav posebno pripomogel sedanji mnogotero odlikovani in izvrstni prior, ki izvršuje svoj posel le za „božji lón“, ne kakor svetni zdravniki za dobro plačo. Sicer pravi sveto pismo: „Spoštuj zdravnika zaradi potrebe!“ Zato pa gorje ubogemu bolniku, ki nima denarja za zdravnika in zdravlila! Ravno pa zaradi velikega pomanjkanja ni čudo, ako si ljudje na deželi radi sami pomagajo kakor vedó in znajo! Vsaj za prvo potrebo v to službi dobro knjiga družbe sv. Mohora: „Domači zdravniki“ (1874) kdor jo prav umeva. Se vé, da le sami sebi tudi pri najboljši knjigi ne smemo zapupati!

Domače novice.

(Birmancev o Binkošti v Ljubljani) bilo je letos vseh skupaj 1827; v nedeljo dopoldne 930, in sicer 486 dečkov, 444 deklic; v nedeljo popoldne 654, namreč 307 dečkov in 347 deklic; v ponedeljek 243, 126 dečkov pa 117 deklic. Milost sv. Duha naj je vsegdar ž njimi!

*) Če je on tudi samo ranocelnik, nič ne dé; on je zelo priljubljen v mestu in še tudi nima diplome, kakor pisatelj one brošurice, velja o njem izrek: „Omnis doctus doctor!“

(Na Šmarno goro) šlo je danes, kakor po navadi vsako leto, mnogo Ljubljanskega občinstva, posebno iz Št. Peterske in frančiškanske župnije.

(Ljubljanska čitalnica in „Sokol“) napravita prvi letošnji skupen izlet 12. junija v Litijo in Šmartno.

(„Oče naš“) Knjigarna Giontinijska je založila „oče naš“ s primernimi lepimi podobami. Pod vsako deveterih podob je štirivrstna pesmica, ki pojasnuje podobo. Knjižica je primerno darilo za otroke.

(Udje c. kr. kmetijske družbe kranjske) zbrali so se po končanem obnem zboru zadnji torek — bilo jih je okoli 50 — posebno vnanji v gostilnici g. Ferlinca k skupnem obedu v steklenem salonu. Navzoč je bil tudi družbeni predsednik deželni glavar grof Thurn. Prva napitnica je bila gospodu kmetijskemu ministru grofu Falkenhaynu, kteri se je v nagovoru slavil kot pospešitelj kmetijstva. Zbor mu je to čestitko brzojavno naznanil. Dolga vrsta družih napitnic je sledila na občno radost vseh udov, ki so se vdeležili obeda. Razšli so se z veseljem upanjem, da je prišel sedaj nov oživljajoč duh v kranjsko kmetijsko družbo, kakor se je videlo pri obnem zboru.

(Slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“) dobi letos svojo zastavo. Zastava bo krasna, stroški bodo znesli nad 700 gold., ktere so večinoma nabrali tukajšnji rodoljubi. Kar še manjka, da se pokrijejo stroški, upa društvo dobiti pri svojih prijateljih. Zastavo izdeluje domača strokovnjakinja in bodoča učiteljica strokovne šole za vezenino, gospica Ivana Föderlova. Slovesno se bo blagoslovila zastava 10. julija v proslavo slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda v Št. Jakobski cerkvi. Popoldne priredi „Slavec“ ljudsko veselico pri „Kozlerji“.

(Iz Postojne) se nam poroča, da je bil tudi letos obisk Postojnske jame jako mnogobrojen. Obiskovalci jame so došli s sedmimi posebnimi vlaki (Ljubljana, Dunaj, Pulj, Reka, Kormin in dva iz Trsta) in tudi navadni vlaki so jih zelo veliko pripeljali. Pa vkljub toliki množini ljudstva se je red pred vhom v jamo nenavadno lepo vzdrževal, ker ni bilo take gneče tam, kakor poprejšnja leta. Posebno pohvalo zasluži predstojništvo jame, ki je svojo nalogo izvrstno izvršila. Jama je bila tudi letos kaj lepo in bogato razsvitljena, posebno se je pa odlikovala „velika dvorana“ z mostom čez Pivko. Most je bil z lučicami raznih barv razsvitljen.

(Vabilo) na slavnost v spomin Josipa Jurčiča, ktero napravi akademično društvo „Slovenija“ na Dunaji dne 2. junija 1887. Začetek ob 8. uri zvečer. Lokal: Hôtel Zillinger, IV., Wiedner Hauptstrasse 25. Vspored. A. 1. Vilhar: „Pobratimija“. Moški zbor. — 2. Slavnostni govor. Govori gosp. dr. Mat. Murko. — 3. Foerster: „V tihi noči“. Čveterospev, pojo člani „slovanskega pevskega društva“. — 4. Solo na kontrabas, gode g. Blaž Fischer. — 5. Vilhar: „Mornar“. Tenor-solo, poje član konservatorija gosp. J. Pogačnik. — 6. Zajc: „Večer na Savi“. Moški zbor s čveterospevom in spremljevanjem na glasoviru. — 7. Bariton-solo, poje član konservatorija g. J. pl. Hreljanovič. — 8. Tamburaški zbor hrvatskega akad. društva „Zvonimira“. — 9. Nedved: „Pod oknom“. Moški zbor s tenor-solo. — B. Prosta zabava.

(Izlet) priredi „Dolenjsko pevsko društvo“ v nedeljo, 5. junija t. l., v Žužemberku. Odhod točno ob 12. uri popoldne. Prijatelje petja vabi k obilni vdeležbi predsedništvo.

(Skočil je v Soro) z mostu v Goričah nek prileten človek in utonil.

(Gorica) je imela do sedaj svojo mestno policijo. Kakor „Soča“ poroča, dobi Gorica državno policijo. Povod tej naredbi so dali mnogi napadi nekterih domačinov na vojake. Sprva bo država nastavila 12 mož. Mesto bo moralo plačevati svoj delež; mestni zbor je v ta namen že odločil 2500 gld. Pred leti je vlada vzela mestu pobiranje davkov, sedaj mu vzame še policijo. Skrajni čas je pač, da vlada odločno postopa proti irredenti.

(Nikola Mašić), znani hrvatski slikar in profesor na obrtni možiki šoli, dobil je odpust za letni semester, da v Parizu dovrši nekatere večje svoje slike.

(Deputacija Reških brodolastnikov) je bila pred kratkim pri ministerskem predsedniku v Pešti, vodil jo je g. Mate Polič, predsednik Tržaške čitalnice. Prosila je ministra pomoči, da se zopet povzdigne avstrijsko trgovinsko brodarstvo, ki peša že nekaj let. Tisza je deputacijo vsprejel prijazno in obljubil svojo

pomoč. Tudi ogerski trgovinski minister vsprejel je deputacijo jako prijazno.

Razne reči.

— V Požunu se je pred nekimi dnevi po mestu raznesla govorica, da je židovski trgovec Jellinek hotel zaklati svojo deklo. Vsled tega se je 26. t. m. pred njegovim stanovanjem zbrala velika množica ljudi in pobila mu okna. Ker policija ni mogla razpediti ljudi, morali so pomagati vojaki.

— Velika krivica. „Oh, mislite si, kaki so ljudje! Na javnem trgu me je sosed starega osla imenoval.“ Drugi sosed: „To je pa že res velika krivica; saj ste še le v najboljših letih.“

— Nehvaležni gospodar. Nek precej sumljiv oskrbnik je gospodarju zatrjeval, da je vselej njegovo najboljšo hotel (zelel). „Vem“, pravi gospodar, „a glejte, tega ne želim, da bi hoteli — najboljšo ohranim za-se.“

— Pozna zahvala. Neprevidoma stopi lep možak k bolj priletnemu gospodu zahvaljevaje se mu za „veliko dobroto“, katero mu je pred 15. leti skazal, ter silno obžalovaje, da takrat tega ni spoznal. „I zakaj pa se mi zahvalujete? Jaz se ne spominjam, da Vam bi bil kaj dobrega skazal.“ „Pač, pač in sicer prav veliko dobroto. Zahvaljujem se Vam, da ste mi takrat odrekli Vašo hčer in me tako rešili velike nadloge!“

Telegrami.

Pariz, 31. maja. Uradni list je objavil imena novih ministrov. Ministerstvo bo naznanilo kot svoj program: Finančne in gospodarske reforme, nov budgetni načrt, zaupnico obeh zbornic in določen dnevni red gledé vojaških načrtov. Boulanger je priporočil armadi v dnevnem povelji, naj vestno in zvesto izpolnjuje svoje stanovske dolžnosti in postave, ki se strinjajo z ustavo. On bode prvi, ki bo dajal vzgled vojaškega in republikanskega reda.

Rim, 31. maja. „Osservatore Romano“ dokazuje, da ne bi Italija ničesa izgubila, ne v materialnem ne političnem oziru, ko bi papežu odstopila mal kotichek zemlje, kjer bi kot suverén užival neodvisnost v čisto cerkvenih zadevah.

Bern, 31. maja. Nasproti Spiringenu, v kantonu Uri, zrušila se je 250 metrov široka skalnata gruda, zasula 2 koči in 5 oseb.

Umrli so:

27. maja. Helena Sernak, tesarjeva hči, 1 leto, Illova št. 38, škarlatina.

28. maja. Franc Juran, nožarjev sin, 8 mes., sv. Petra cesta št. 14, osepnice.

V bolnišnici:

27. maja. Mihajl Verdir, strežaj, 30 let, Meningitis tuberculose.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
28.	7. u. jut.	730.78	+10.0	sl. szap.	oblačno	3.00
	2. u. pop.	731.47	+12.8	sl. szap.	"	dež
	9. u. zveč.	732.17	+10.8	sl. svzh.	"	
29.	7. u. jut.	733.57	+15.0	sl. zap.	del. jasno	0.00
	2. u. pop.	733.41	+19.6	"	"	
	9. u. zveč.	735.15	+13.6	"	"	

V soboto dopoldne je deževalo; popoldne se je deloma zjasnilo, večerna zarija, po noči oblačno. — V nedeljo dopoldne deloma oblačno in soparno; popoldne jasno in veterno; lepa, jasna noč. Srednja temperatura obeh dni 11.3° in 16.1° C., oziroma za 5.0° in 0.4 pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

31. maja.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 40 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 60 "
4% avstr. zlna renta, davka prosta	112 " 45 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 95 "
Akcijske avstr.-ogerske banke	885 " — "
Kreditne akcije	282 " 50 "
London	127 " 05 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 09 "
Ces. cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " 37 1/2 "

Izdajatelj in odgovorni vrednik Josip Jerič.

Od 27. maja.

Ogerska zlna renta 4%	102 gl. 20 kr.
papirna renta 5%	87 " 90 "
Akcijske anglo-avstr. banke	200 gl. 103 " 25 "
Länderbanke	229 " 75 "
avst.-ogerske Lloyd v Trstu	478 " — "
državne železnice	223 " 30 "
Tramway-društva velj. 170 gl.	230 " — "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl. 128 " — "
4% " " " 1860	500 " 136 " — "
Državne srečke iz l. 1864	100 " 165 " 75 "
" " " 1864	50 " 165 " 75 "
Kreditne srečke	100 " 176 " — "
Ljubljanske srečke	20 " 19 " 55 "
Rudolfove srečke	10 " 18 " — "
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	— " — " — "
5% štajerske Ferdinandove sev.	100 " 50 " — "
" " zemljišč. odvez. obligac.	105 " 50 " — "

Tržne cene

dné 28. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 47	Špeh povojen, kgr.	— 66
Rež,	5 20	Surovo maslo, "	— 96
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno	— 2
Oves,	3 09	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4 39	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	4 55	Telečje " "	— 52
Koruza,	5 20	Svinjsko " "	— 60
Krompir,	2 67	Koštrunovo " "	— 40
Leča,	12 —	Pišanece " "	— 65
Grah,	13 —	Golob " "	— 20
Fižol,	11 —	Seno, 100 kgr.	2 76
Maslo, kgr.	1 —	Slama, " "	2 67
Mast,	— 64	Drva trda, 4 mtr.	6 10
Špeh svež,	— 60	" mehka, " "	4 —

Za danski misijon so darovali:

Prečast. gosp. dr. J. K.	2 gl. — kr.
Čast. gosp. Janez Železnikar	5 " — "
Čast. gosp. Matej Tavčar, župnik	5 " — "
Blgr. gosp. A. G., vladni uradnik	5 " — "
Čast. gosp. dr. Jan. Janežič	1 " — "
Župnija Kranjska gora	6 " 40 "
Čast. gosp. Blaž Artelj, župnik	2 " — "
Čast. gosp. V. B., kaplan	1 " — "

S tužnim sreem naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da so moj nepozabljivi oče

Janez Bergant

po kratki bolezni v 84. letu svoje starosti, prevideni s sv. zakramenti za umirajočee, danes o 1/2 2. uri po polnoči mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb bode v torek 31. maja ob 9. uri dopoldne.

Priporočam nepozabljivega očeta vsem znancem in prijateljem v molitev.

Logatec, dné 29. maja 1887.

L. Bergant,
župnik.

Kmetovalec.

Gospodarski list s podobami.

Štev. X. tega najboljšega, največjega in največjega slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino:

Ptice naše dobrotnice. — Kolikor gosteje so trte sajene, toliko slabše je vino. — Vzorni načrt konjskega hleva. — Gospodarske novice. — Razne reči. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. k. kmetijske družbe kranjske. — Tržne cene. — Inserati.

„Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi poli, ter stane za celo leto 2 gold. Gg. učitelji in solske knjižnice dobivajo list za polovico cene.

(8) Inserati

priobčeni v „Kmetovalec“ imajo najboljši uspeh, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti pa v premožnejših kmečkih krogih. Zelo priporočljiv je „Kmetovalec“ za objavljanja pri nakupu ali prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

Po znižanej ceni.

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska razprava.

Spisal
IVAN BELEC,
župnik.

Cena knjigi je znižana od 25 kr. na 20 kr., po pošti 5 kr. več; kdor jih vzame deset skupaj, dobi enajsto brezplačno. — Knjiga obsega 9 pól v osmerki.

„Katoliška tiskarna“

v Ljubljani
Valvazorjev trg št. 5.

Poslano.

Gospodu pl. Trnkóczyju! Lekarju zraven rotovža v Ljubljani.

Naznanjam Vam sprejem 5 steklenic cveta za konje ali konjskega fluida.*) Ker se je ta od Vas narejen cvet za konje pri zunanjih boleznih pri mojih konjih tako izvrstno obnesel, zasluži da se po časopisih javno razglasi. Srčen pozdrav!

(33)

Anton Krašovec,
posestnik.

Vrhnika pri Starem trgu poleg Rakeka, 3. jan. 1886.

Za notranje bolezni pri konjih, goveji živini, prašičih in oveh, priporočam se pa izkušeni živin-ski prah (1 zavoj 50 kr., 5 zavojev 2 gl.) Mnogotere ozdravila pri rabi tega živinskega prahu, kakor njegove dobrodelne lastnosti pri različnih boleznih, pripravile so živinske zdravnike in živinorejce do tega, da ta prah za prvo in najvažnejšo zdravilo rabiyo ter se priporočam, da ga vsak gospodar pri notranjih živinskih boleznih takoj rabi, sploh da se ta prah zmeraj pri hiši nahaja. Izvrstno se rabi ta živinoredilni prah, ako živina neče jesti, pri krvni molži, kakor tudi za izboljšanje mleka.

Prodaja in razpošilja ga z vsakdanjo pošto lekarna Trnkóczy, zraven rotovža v Ljubljani.

*) Konjski fluid 1 steklenica 1 gl. — 5 steklenic samo 4 gl.

Najboljši
papir za cigarete
je
LE HOUBLON
Francoski izdelek
CAVLEY-a & HENRY-a v Parizu.
Pred ponarejenim svarimo!

Ta papir priporočajo gg. dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann, profesorji kemije na Dunajski univerzi, jako toplo in to zaradi tega, ker je jako fin, popolnoma čist, in ker nima prav nobenih škodljivih snovi primešanih. (27)

FAC-SIMILE DE L'ÉTIQUETTE 17, rue Béranger, à PARIS

Kupujte srečke pogrebnege društva

„Marijine bratovščine“.

Društvo Marijine bratovščine v Ljubljani napravi

dobrodelno loterijo,

katero namen je

ustanovna zavetišča „Marijinega doma“,

kjer bodo imeli ostareli in onemogli ter zapuščeni ljudje zavetišče in vso oskrbnost brezplačno.

Ta loterija je z odlokom vis. c. k. finančnega ministerstva dné 21. septembra 1885, št. 28.606 dovoljena.

Osnovana je na podlagi 50.000 srečk po 50 krajcarjev, ki bodo zadele 2000 dragocenih in vsakemu koristnih dobikov v skupni vrednosti 5000 goldinarjev. Vsaka pet in dvajseta srečka gotovo zadene.

Srečkanje bo v Ljubljani 1. decembra 1886 v pričo vladnega zastopnika.

Srečke imajo na prodaj: Na Poljanski cesti: trgovka Marija Ojstriš, na cesarja Jožefa trgu: Urbasova trafika; v Špitalskih ulicah: Majerjeva trafika; na Mestnem trgu: trafika Svatek, trgovec Turk in zlatar Šparovica; na Starem trgu: trgovca Blaznik in Ribič; na se. Petra cesti: pri društvenem načelniku Regaliju, v brivnici Bukovnikovi in knjigovez Fr. Dežman; v Kolodvorskih ulicah: puškar Dimie; na Marijinem trgu: trgovec Bučar; v Slonovih ulicah: trafika Prosenčeva; v Šelenburgovih ulicah: trafika v Čitalnici; na Dunajski cesti: trafiki Bolé in Blaž ter trgovca s pohištvo Dogan; vrh tega mnogi poverjeniki družbe sv. Mohorja. (14)

Poštné zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V Novomesto vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V Lukovco preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.

V Kočevje preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V Kamnik vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V Polhov Gradec in na Dobrovo vsak ponedeljek.

sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.